

Brüssel, 31. oktoober 2019
(OR. en)

13519/19

Institutsioonidevahelised
dokumendid:
2018/0412(CNS)
2018/0413(CNS)

FISC 412
ECOFIN 942

MÄRKUS

Saatja:	Eesistujariik
Saaja:	Nõukogu
Eelmise dok nr:	13374/19 FISC 406 ECOFIN 930
Teema:	Käibemaksualaste makseandmete edastamine ja vahetamine a) Ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi muutmine makseteenuse pakkujatele nõuete kehtestamise osas b) Käibemaksu valdkonnas tehtavat halduskoostööd käsitleva määruse muutmine seoses käibemaksupettuste vastu võitlemiseks võetavate meetmetega – Üldine lähenemisviis

I. SISSEJUHATUS

1. Komisjon esitas 2018. aasta detsembris kaks seadusandlikku ettepanekut käibemaksualaste makseandmete edastamise ja vahetamise kohta:
 - i) direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ makseteenuse pakkujatele teatavate nõuete kehtestamise osas¹;
 - ii) määrus, millega muudetakse määrust (EL) nr 904/2010 seoses meetmetega halduskoostöö tugevdamiseks, et võidelda käibemaksupettuste vastu².

¹ Dok 15508/18.

² Dok 15509/18.

2. Nende kahe seadusandliku ettepaneku eesmärk on hõlbustada maksupettuste avastamist liikmesriikide ametiasutuste poolt ning täiendada kehtivat käibemaksu valdkonna õigusraamistikku, nagu seda on hiljuti muudetud e-kaubanduse käibemaksu direktiiviga³. Ettepanekute eesmärgid on järgmised:
- i) kehtestada ELi õigusnormid, mis võimaldavad liikmesriikidel koguda ühtlustatud viisil makseteenuse pakkujate poolt elektrooniliselt kättesaadavaks tehtud andmeid, ning
 - ii) luua uus keskne elektrooniline süsteem makseteabe säilitamiseks ja selle teabe edasiseks töötlemiseks liikmesriikide pettusevastaste ametnike poolt Eurofisci raamistikus (Eurofisc on võrgustik käibemaksupettuste vastu võitlemiseks mõeldud varajase hoiatamise signaalide mitmepoolse vahetuse jaoks, mis on loodud vastavalt määruse (EL) nr 904/2010 X peatükile).
3. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee esitas oma arvamuse 15. mail 2019⁴. Euroopa Parlament ei ole oma arvamust veel esitanud.

II. ÜLEVAADE OLUKORRAST

4. Pärast Rumeenia eesistumise ajal tehtud ettevalmistavat tööd on eesistujariik Soome jätkanud tehnilist tööd kõnealuste ettepanekutega, et lahendada liikmesriikide poolt komisjoni esialgsete ettepanekute osas tõstatatud mureküsimused.
5. Pärast maksuküsimuste töörühma 23. oktoobri 2019. aasta koosolekut võttis eesistujariik arvesse mitmeid delegatsioonide esitatud märkuseid ning esitas kompromissteksti arutamiseks alaliste esindajate komitee (COREPER II) 30. oktoobri 2019. aasta koosolekul.

³ Nõukogu 5. detsembri 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/2455, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul (*ELT L 348, 29.12.2017, lk 7*).

⁴ *ELT C 240, 16.7.2019, lk 33*.

6. Nimetatud alaliste esindajate komitee (COREPER II) koosolekul ei esitanud ükski liikmesriik vastuväiteid käesoleva märkuse lisas esitatud kompromissteksti sisu suhtes, kusjuures kompromisstekst sisaldab ka kõnealuse kahe seadusandliku akti kohaldamise alguskuupäeva, milleks on 1. jaanuar 2024. Mõni delegatsioon märkis siiski, et neil ei ole veel võimalik tagasi võtta oma analüüsi reservatsioone, mis mõnel juhul on seotud ka liikmesriikide parlamentides käimasoleva kontrolliprotsessiga.

III. EDASINE TEGEVUS

7. Eesistujariik usub, et alaliste esindajate komitees (COREPER II) arutatud kompromisstekstis on saavutatud õige tasakaal mitme lahknevas küsimuses, mille mitu delegatsiooni tõstatasid dokumendi üle peetavate läbirääkimiste käigus. Seepärast loodab eesistujariik, et allesjäänud analüüsi reservatsioonid võetakse tagasi eelseisval ECOFINi nõukogu istungil ning kõigil delegatsioonidel on võimalik käesoleva märkuse lisas esitatud kompromisstekst heaks kiita.
8. Sellest tulenevalt palutakse nõukogul leppida käesoleva märkuse lisas esitatud eesistujariigi kompromisstekstide alusel direktiivi eelnõu ja määruse eelnõu suhtes kokku üldine lähenemisviis, et direktiiv ja määrus pärast õiguskeelelist viimistlemist vastu võtta.

EELNÕU

NÕUKOGU DIREKTIIV,

**millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ makseteenuse pakkujatele teatavate
nõuete kehtestamise osas**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 113,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust⁵,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust⁶,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

⁵ ELT C ..., ..., lk ...

⁶ ELT C ..., ..., lk ...

- (1) Nõukogu direktiivis 2006/112/EÜ⁷ on kehtestatud maksukohustuslastele üldised käibemaksu üle arvepidamise kohustused.
- (2) E-kaubanduse kasv lihtsustab kaupade ja teenuste piiriülest müüki liikmesriikides asuvatele lõpptarbijatele. Sellega seoses on piiriülese e-kaubanduse puhul tegemist kaubatarnete ja teenuste osutamisega, mille eest käibemaks kuulub tasumisele ühes liikmesriigis, kuid tarnija või teenuseosutaja asub teises liikmesriigis või kolmandas riigis või kolmandal territooriumil. Seejuures kasutavad petturlusega tegelevad ettevõtjad e-kaubanduse võimalusi ära, et saada ebaõiglaseid turueeliseid, hoides kõrvale oma käibemaksukohustustest. Kui kohaldatakse sihtriigis maksustamise põhimõtet, siis kuna tarbijatel ei ole arvepidamise kohustusi, on tarbimisliikmesriikidel vaja asjakohaseid vahendeid, et petturlusega tegelevaid ettevõtjaid tuvastada ja kontrollida. On tähtis võidelda teatavate kauplejate petturlikust käitumisest põhjustatud piiriüleste käibemaksupettustega piiriülese e-kaubanduse valdkonnas.
- (3) Valdava osa Euroopa tarbijate internetiostude puhul tehakse maksed makseteenuse pakkujate kaudu. Makseteenuste pakkumiseks peab makseteenuse pakkujal olema konkreetne teave, et teha kindlaks asjaomase makse saaja, teave makse summa ja kuupäeva ning makse päritoluliikmesriigi kohta, samuti teave selle kohta, kas makse on algatatud kaupleja ruumides. Eelkõige kehtib see piiriüleste maksete kohta, mille puhul maksja asub ühes liikmesriigis ja makse saaja teises liikmesriigis või kolmandas riigis või kolmandal territooriumil. See teave on maksuhalduritele vajalik, et nad saaksid täita oma põhiülesandeid, st avastada petturlusega tegelevaid ettevõtjaid ja kontrollida käibemaksukohustusi. Seepärast on vaja, et see makseteenuse pakkujate valduses olev teave tehtaks kättesaadavaks liikmesriikide maksuhalduritele, et aidata neil käibemaksupettusi tuvastada ja nende vastu võidelda.

⁷ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

- (4) Osana sellest käibemaksupettustega võitlemiseks ette nähtud uuest meetmest on oluline teha makseteenuse pakkujatele kohustuseks pidada piisavalt üksikasjalikku arvestust ja anda aru teatavate piiriüleste maksete kohta, mis on sellisena kindlaks määratud maksja ja makse saaja asukoha alusel. Seetõttu on vaja määratleda maksja ja makse saaja asukoha konkreetne mõiste ning selle kindlaksmääramise vahendid. Maksja ja makse saaja asukoha alusel peaks arvestuse pidamise ja aruandmise kohustus tekkima üksnes liidus asuvatel makseteenuse pakkujatel ja see ei tohiks piirata käesolevas direktiivis ja nõukogu rakendusmääruses (EL) nr 282/2011⁸ sätestatud maksustatava tehingu toimumise kohta käsitlevate normide kohaldamist.
- (5) Makseteenuse pakkujatel on enda osutatavate makseteenustega seoses võimalik neil juba olemasoleva teabe põhjal kindlaks määrata makse saaja ja maksja asukoht, kasutades selleks individuaalse maksekonto tunnust või maksja või makse saaja ja nende asukoha tunnust.
- (6) Teise võimalusena tuleks maksja või makse saaja asukoht kindlaks määrata maksja või makse saaja nimel tegutseva makseteenuse pakkuja ettevõtte tunnuse abil, kui rahalised vahendid kantakse üle makse saajale maksja nimel maksekontot loomata või kui rahalisi vahendeid ei krediteerita ühelegi maksekontole või kui maksja või makse saaja muu tunnus puudub.

⁸ Nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed (ELT L 77, 23.3.2011, lk 1).

- (7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/679⁹ kohaselt on oluline, et makseteenuse pakkuja kohustus säilitada ja esitada teavet piiriüleste maksete kohta oleks proportsionaalne ja üksnes sellise ulatusega, mis on liikmesriikide jaoks vajalik käibemaksupettuste vastu võitlemiseks. Lisaks on maksja asukoht ainus maksjaga seotud teave, mida tuleks säilitada. Makse saajat ja makset puudutava teabega seoses tuleks makseteenuse pakkujalt nõuda üksnes seda, et nad säilitaksid ja edastaksid maksuhaldurile teabe, mida maksuhalduritel on vaja võimalike petturite tuvastamiseks ja maksukontrollide teostamiseks. Seetõttu tuleks makseteenuse pakkujalt nõuda andmete säilitamist üksnes selliste piiriüleste maksete kohta, mis tõenäoliselt viitavad majandustegevusele. Makse saajale ühes kalendrikvartalis laekunud maksete arvul põhineva ülemmäära kehtestamine annaks vihjeid selle kohta, kas need maksed saadi majandustegevuse osana, välistades nii mitteärilisel eesmärgil tehtud maksed. Kui see ülemmäär saavutatakse, tekiks makseteenuse pakkujal arvestuse pidamise ja aruandmise kohustus.
- (8) Maksja poolt makse saajale ühe makse tegemises võib osaleda mitu makseteenuse pakkujat. See makse võib hõlmata mitut rahaliste vahendite ülekandmist eri makseteenuse pakkujate vahel. Kõigil asjaomase makse tegemises osalevatel makseteenuse pakkujatel peab olema arvestuse pidamise ja aruandmise kohustus, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse konkreetset erandit. Need arvestusandmed ja aruanded peaksid sisaldama teavet esialgselt maksjalt lõplikule makse saajale tehtud makse kohta, mitte teavet makseteenuse pakkujate vahel toimunud vahepealsete rahaliste vahendite ülekandmise kohta.

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

- (9) Arvestuse pidamise ja aruandmise kohustus peaks tekkima ka juhul, kui makseteenuse pakkuja laekuvad rahalised vahendid või ta võtab vastu maksetehinguid makse saaja nimel ning mitte üksnes siis, kui makseteenuse pakkuja kannab rahalisi vahendeid üle või väljastab makseinstrumente maksja jaoks.
- (10) Käesolevas direktiivis sätestatud kohustusi ei tohiks kohaldada direktiivi (EL) 2015/2366 kohaldamisalasse mittekuuluvate makseteenuse pakkujate suhtes. Seega, kui makse saaja makseteenuse pakkujad ei asu liikmesriigis, peaks piiriülese makse üle arvestust pidama ja selle kohta aru andma maksja makseteenuse pakkujad. Seevastu, selleks et arvestuse pidamise ja aruandmise kohustus oleks proportsionaalne, kui nii maksja kui ka makse saaja makseteenuse pakkujad asuvad liikmesriigis, peaks kõnealust teavet säilitama üksnes makse saaja makseteenuse pakkujad. Arvestuse pidamise ja aruandmise kohustuse eesmärgil tuleks makseteenuse pakkujat käsitada liikmesriigis asuvana, kui tema ettevõtte tunnuskood (BIC) või unikaalne ettevõtte tunnus viitab asjaomasele liikmesriigile.
- (11) Kuna teabe maht on märkimisväärne ja selle tundlikkus on isikuandmete kaitse seisukohalt suur, on vajalik ja proportsionaalne see, et makseteenuse pakkujad säilitaksid teabe piiriüleste maksete kohta kolmeaastase ajavahemiku jooksul, et aidata liikmesriikidel võidelda käibemaksupettuste vastu ja tuvastada pettureid. See ajavahemik on piisav aeg, et liikmesriigid saaksid tõhusalt kontrollle teha ning oletatavaid käibemaksupettusi uurida või käibemaksupettusi tuvastada.

- (12) Liikmesriigid peaksid makseteenuse pakkujate säilitatavat teavet koguma ja omavahel vahetama vastavalt nõukogu määrusele (EL) nr 904/2010,¹⁰ milles on sätestatud käibemaksupettuste vastu võitlemise eesmärgil halduskoostööd ja teabevahetust käsitlevad normid.
- (13) Käibemaksupettused on kõikide liikmesriikide jaoks ühine probleem, kuid üksikutel liikmesriikidel ei pruugi olla teavet, et tagada käibemaksueeskirjade nõuetekohane kohaldamine piiriülese e-kaubanduses ja võidelda piiriülese e-kaubandusega seotud käibemaksupettuste vastu. Kuna käesoleva direktiivi eesmärki võidelda käibemaksupettuste vastu ei suuda liikmesriigid üksi piisavalt saavutada, kui on olemas piiriülene element ning tingituna vajadusest teistelt liikmesriikidelt teavet saada, ning seetõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv kõnealuse eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (14) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid. Eelkõige austatakse käesolevas direktiivis täielikult harta artiklis 8 sätestatud õigust isikuandmete kaitsele. Käesoleva direktiivi kohaselt säilitatud ja avaldatud makseteavet peaksid töötleva üksnes maksuhaldurite pettusevastased ekspersed sellises ulatuses, mis on proportsionaalne ja vajalik käibemaksupettuste vastase võitluse eesmärgi saavutamiseks. Käesolevas direktiivis austatakse samuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2016/679 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2018/1725¹¹ sätestatud norme.

¹⁰ Nõukogu 7. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas (ELT L 268, 12.10.2010, lk 1).

¹¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT L 295, 21.11.2018, lk 39).

- (15) Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2018/1725 artikli 42 lõikega 1 konsulteeriti Euroopa Andmekaitseinspektoriga, kes esitas oma arvamuse 14. märtsil 2019¹².
- (16) Seetõttu tuleks direktiivi 2006/112/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2006/112/EÜ muutmine

Direktiivi 2006/112/EÜ muudetakse järgmiselt.

- (1) XI jaotise 4. peatükki muudetakse järgmiselt.
- a) Lisatakse 2a. jagu:

„2a. jagu

Makseteenuse pakkujate üldised kohustused“.

¹² ELT C [...], [...], lk [...].

- b) Lisatakse artiklid 243a–243e:

„Artikkel 243a

Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „makseteenuse pakkuja“ – direktiivi (EL) 2015/2366 (*) artikli 1 lõike 1 punktides a–d loetletud asutus või füüsiline või juriidiline isik, kes kasutab kõnealuse direktiivi artikli 32 kohast erandit;
- 2) „makseteenus“ – direktiivi (EL) 2015/2366 I lisa punktides 3–6 osutatud äritegevus;
- 3) „makse“ – direktiivi (EL) 2015/2366 artikli 4 punktis 5 või 22 määratletud toiming, välja arvatud kõnealuse direktiivi artiklis 3 ette nähtud kohaldamisalast välistamine;
- 4) „maksja“ – direktiivi (EL) 2015/2366 artikli 4 punktis 8 määratletud füüsiline või juriidiline isik;
- 5) „makse saaja“ – direktiivi (EL) 2015/2366 artikli 4 punktis 9 määratletud füüsiline või juriidiline isik;

- 6) „päritoluliikmesriik“ – direktiivi (EL) 2015/2366 artikli 4 punktis 1 määratletud liikmesriik;
 - 6a) „vastuvõttev liikmesriik“ – direktiivi (EL) 2015/2366 artikli 4 punktis 2 määratletud liikmesriik;
 - 6b) „maksekonto“ – direktiivi (EL) 2015/2366 artikli 4 punktis 12 määratletud konto;
 - 7) „IBAN“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 260/2012 (**) artikli 2 punktis 15 määratletud rahvusvaheline maksekonto tunnus;
 - 8) „BIC“ – määruse (EL) nr 260/2012 artikli 2 punktis 16 määratletud ettevõtte tunnuskood.
-

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2366 makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ja 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 337, 23.12.2015, lk 35).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 260/2012, millega kehtestatakse eurodes tehtavatele krediid- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded ning muudetakse määrust (EÜ) nr 924/2009 (ELT L 94, 30.3.2012, lk 22).

Artikkel 243b

1. Liikmesriigid nõuavad, et makseteenuse pakkujad säilitavad iga kalendrikvartali kohta enda osutatud makseteenustega seoses piisavalt üksikasjalikke andmeid makse saajate ja maksete kohta, et võimaldada liikmesriikide pädevatel asutustel kontrollida kaubatarneid ja teenuste osutamist, mida peetakse käesoleva direktiivi V jaotise kohaselt liikmesriigis toimunuks, et saavutada käibemaksupettuste vastase võitluse eesmärk.

Esimeses lõigus osutatud nõuet kohaldatakse üksnes piiriüleste maksetega seoses osutatud makseteenuste suhtes. Makset käsitatakse piiriülese maksena, kui maksja asub ühes liikmesriigis ja makse saaja teises liikmesriigis, kolmandas riigis või kolmandal territooriumil.

2. Makseteenuse pakkujatele lõike 1 alusel kehtestatud nõuet kohaldatakse siis, kui makseteenuse pakkuja osutab ühe kalendrikvartali jooksul samale makse saajale makseteenuseid, mis hõlmavad rohkem kui 25 piiriülest makset.

Esimeses lõigus osutatud piiriülesed maksed arvutatakse makseteenuste alusel, mille makseteenuse pakkuja on osutanud liikmesriigi kohta ja artikli 243c lõikes 2 osutatud tunnuste kohta. Kui makseteenuse pakkujal on teavet, et makse saajal on mitu tünust, tehakse arvutus makse saaja kohta.

3. Lõikes 1 osutatud nõuet ei kohaldata maksja makseteenuse pakkujate osutatud makseteenuste suhtes seoses iga maksega, kus vähemalt üks makse saaja makseteenuse pakkuja asub liikmesriigis vastavalt BICile või muule ettevõtte tunnuskoodile, millega üheselt identifitseeritakse makseteenuse pakkuja ja tema asukoht. Maksja makseteenuse pakkuja lisab igal juhul kõnealused makseteenused lõikes 2 osutatud arvutusse.

4. Kui kohaldatakse makseteenuse pakkujatele lõikes 1 sätestatud nõuet, tuleb andmete osas teha järgmist:
- a) makseteenuse pakkuja säilitab andmeid elektroonilisel kujul kolme kalendriaasta jooksul alates selle kalendriaasta lõpust, mil makse tehti;
 - b) kooskõlas määruse (EL) nr 904/2010 (*) artikliga 24b tuleb andmed teha kättesaadavaks makseteenuse pakkuja päritoluliikmesriigile või vastuvõtvatele liikmesriikidele, kui makseteenuse pakkuja osutab makseteenuseid muudes liikmesriikides kui päritoluliikmesriik.

(*) Nõukogu 7. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas (ELT L 268, 12.10.2010, lk 1).

Artikkel 243c

1. Artikli 243b lõike 1 teise lõigu kohaldamisel ja ilma et see piiraks käesoleva direktiivi V jaotise kohaldamist, käsitatakse maksja asukohana liikmesriiki, mis vastab kas:
 - a) maksja maksekonto IBANile või muule tunnusele, millega üheselt identifitseeritakse maksja ja tema asukoht;
 - b) kui ükski punktis a osutatud tunnus ei ole kohaldatav, siis BICile või muule ettevõtte tunnuskoodile, millega üheselt identifitseeritakse maksja nimel tegutsev makseteenuse pakkuja ja tema asukoht.
2. Artikli 243b lõike 1 teise lõigu kohaldamisel käsitatakse makse saaja asukohana liikmesriiki, kolmandat riiki või kolmandat territooriumi, mis vastab kas:
 - a) makse saaja maksekonto IBANile või muule tunnusele, millega üheselt identifitseeritakse makse saaja ja tema asukoht;
 - b) kui ükski punktis a osutatud tunnus ei ole kohaldatav, siis BICile või muule ettevõtte tunnuskoodile, millega üheselt identifitseeritakse makse saaja nimel tegutsev makseteenuse pakkuja ja tema asukoht.

Artikkel 243d

1. Andmed, mida makseteenuse pakkujad artikli 243b kohaselt säilitavad, sisaldavad järgmist teavet:
 - a) BIC või muu ettevõtte tunnuskood, millega üheselt identifitseeritakse makseteenuse pakkuja;
 - b) makse saaja nimi või ärinimi vastavalt makseteenuse [...] pakkuja säilitatavatele andmetele;
 - c) makse saaja käibemaksukohustuslasena registreerimise number või muu riiklik maksuviitenumber, kui see on olemas;
 - d) IBAN või kui IBAN puudub, siis muu tunnus, millega üheselt identifitseeritakse makse saaja ja tema asukoht;
 - e) BIC või muu ettevõtte tunnuskood, millega üheselt identifitseeritakse makse saaja nimel tegutsev makseteenuse pakkuja ja tema asukoht, kui makse saajale laekuvad rahalised vahendid, kuid tal endal ei ole maksekontot;
 - f) makse saaja aadress, kui see on olemas ning vastavalt makseteenuse pakkuja säilitatavatele andmetele;
 - g) artikli 243b lõikes 1 osutatud mis tahes maksed;
 - h) punktis g osutatud maksete puhul kindlaks tehtud tagasimaksed.

2. Lõike 1 punktides g ja h osutatud teave sisaldab järgmisi andmeid:
- a) makse või tagasimakse tegemise kuupäev ja kellaaeg;
 - b) makse või tagasimakse summa ja vääring;
 - c) makse saaja või tema nimel saadud makse päritoluliikmesriik, vajaduse korral tagasimakse sihtkohaks olev liikmesriik, kolmas territoorium või kolmas riik ning teave, mida kasutati makse või tagasimakse päritolu või sihtkoha kindlakstegemiseks vastavalt artiklile 243c;
 - d) mis tahes viide, millega üheselt identifitseeritakse makse;
 - e) vajaduse korral teave, et makse on algatatud kaupleja ruumides.“

Artikkel 2

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt 31. detsembriks 2023. Nad edastavad kõnealuste õigus- ja haldusnormide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad neid norme alates 1. jaanuarist 2024.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Nõukogu nimel

eesistuja

EELNÕU

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EL) nr 904/2010 seoses meetmetega halduskoostöö tugevdamiseks, et võidelda käibemaksupettuste vastu

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 113,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust¹³,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹⁴,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

¹³ ELT C, lk .

¹⁴ ELT C, lk .

- 1) Nõukogu määruses (EL) nr 904/2010¹⁵ on muu hulgas sätestatud eeskirjad konkreetse teabe säilitamiseks ja vahetamiseks elektrooniliste vahendite abil.
- 2) E-kaubanduse kasv lihtsustab kaupade ja teenuste piiriülest müüki liikmesriikides asuvatele lõpptarbijatele. Sellega seoses on piiriülese e-kaubanduse puhul tegemist kaubatarnete ja teenuste osutamisega, mille eest käibemaks kuulub tasumisele ühes liikmesriigis, kuid tarnija või teenuseosutaja asub teises liikmesriigis või kolmandas riigis või kolmandal territooriumil. Seejuures kasutavad ühes liikmesriigis või kolmandas riigis või kolmandal territooriumil asuvad petturlikud ettevõtjad e-kaubanduse võimalusi ära, et saada ebaõiglaseid turueeliseid, hoides kõrvale oma käibemaksukohustustest. Kui kohaldatakse sihtriigis maksustamise põhimõtet, siis kuna tarbijatel ei ole arvepidamise kohustusi, on tarbimisliikmesriikidel vaja asjakohaseid vahendeid, et petturlusega tegelevaid ettevõtjaid tuvastada ja kontrollida. On tähtis võidelda teatavate kauplejate petturlikust käitumisest põhjustatud piiriüleste käibemaksupettustega piiriülese e-kaubanduse valdkonnas.
- 3) Traditsiooniline koostöö käibemaksupettuste vastu võitlemisel toimub liikmesriikide maksuhaldurite vahel ja põhineb andmetel, mis on maksustatavate tehingutega otseselt seotud ettevõtjate valduses. Piiriüleste kaubatarnete või piiriülese teenuste osutamise puhul ettevõtjalt tarbijale, mis on e-kaubanduse valdkonnas tavapärane, ei pruugi see teave olla otse kättesaadav ja seega on maksuhalduritel vaja uusi vahendeid, et võidelda tulemuslikult käibemaksupettuste vastu.

¹⁵ Nõukogu 7. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas (ELT L 268, 12.10.2010, lk 1).

- 4) Valdava osa Euroopa tarbijate piiriüleste internetiostude puhul tehakse maksed makseteenuse pakkujate kaudu. Makse tegemiseks peab makseteenuse pakkujal olema konkreetne teave, et teha kindlaks asjaomase piiriülese makse saaja, samuti teave makse summa ja kuupäeva ning makse päritoluliikmesriigi kohta. See teave on maksuhalduritele vajalik, et nad saaksid täita oma põhiülesandeid petturlike ettevõtjate tuvastamisel ja käibemaksukohustuste kindlaksmääramisel seoses piiriüleste kaubatarnete ja piiriülese teenuste osutamisega ettevõtjalt tarbijale. Seepärast on vajalik ja proportsionaalne, et makseteenuse pakkuja valduses olev käibemaksualane teave tehakse liikmesriikidele kättesaadavaks ning et liikmesriigid säilitavad seda teavet ja edastavad selle kesksesse elektroonilisse teabesüsteemi, et tuvastada käibemaksupettusi ja nende vastu võidelda, eelkõige mis puudutab kaubatarneid ja teenuste osutamist ettevõtjalt tarbijale.
- 5) Seetõttu on tõhusaks võitluseks käibemaksupettuste vastu vajalik ja proportsionaalne meede anda liikmesriikidele vahendid teabe kogumiseks, säilitamiseks ja edastamiseks ning anda liikmesriikide Eurofisci kontaktametnikele juurdepääs sellele teabele seoses piiriüleste maksetega. Need vahendid on hädavajalikud, kuna maksuhaldurid vajavad seda teavet käibemaksukontrolli eesmärgil, et kaitsta nii avaliku sektori tulusid kui ka liikmesriikide seaduslikke ettevõtjaid, mis omakorda kaitseb tööhõivet ja Euroopa kodanikke.
- 6) On oluline, et maksetega seotud teabe töötlemine liikmesriikide poolt oleks proportsionaalne eesmärgiga võidelda käibemaksupettuste vastu. Seetõttu ei peaks liikmesriigid koguma, säilitama ega edastama teavet tarbijate või maksjate ega selliste maksete kohta, mis ei ole tõenäoliselt seotud majandustegevusega.

- 7) Direktiivi 2006/112/EÜ¹⁶ artiklis 243b sätestatud makseteenuse pakkujate arvestuse pidamise kohustustega on ette nähtud, et liikmesriikide pädevad asutused koguvad, säilitavad, edastavad ja töötlevad maksetega seotud teavet.
- 8) Keskne elektrooniline teabesüsteem CESOP, kuhu liikmesriigid edastavad nende poolt riiklikul tasandil kogutud ja säilitatavat makseteavet, saavutaks tõhusamalt käibemaksupettuste vastu võitlemise eesmärgi. See süsteem peaks üksikute makse saajate kohta säilitama, koondama ja analüüsima kogu käibemaksualast teavet, mis on seotud liikmesriikide edastatud maksetega. CESOP peaks võimaldama saada täieliku ülevaate makse saajate poolt liikmesriikides asuvatelt maksjatelt saadud maksetest ning tegema Eurofisci kontaktametnikele kättesaadavaks konkreetse analüüsi tulemused. See teabesüsteem peaks tuvastama sama makse kohta saadud mitu kirjet (nt samast maksest võib teatada asjaomase maksja pank ja kaardi väljastaja), puhastama liikmesriikidelt saadud teabe (nt eemaldama dublikaadid, parandama vead andmetes jne) ning võimaldama liikmesriikide Eurofisci kontaktametnikel võrrelda makseandmeid nende käsutuses oleva käibemaksuteabega, teha päringuid võimalike käibemaksupettuste uurimiseks või käibemaksupettuste tuvastamiseks ning lisada täiendavat teavet.

¹⁶ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

- 9) Maksustamine on liidu ja liikmesriikide üldise avaliku huvi oluline eesmärk ning seda on tunnustatud seoses piirangutega, mis võidakse kehtestada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2016/679¹⁷ sätestatud kohustustele ja õigustele ning teabe kaitsele Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2018/1725¹⁸ alusel.
- Andmekaitseõigustega seotud piirangud on vajalikud tulenevalt makseteenuse pakkujalt pärineva teabe laadist ja mahust ning need peaksid põhinema direktiivi 2006/112/EÜ artiklites 243b–243d sätestatud konkreetsetel ja eelnevalt kindlaks määratud tingimustel ja üksikasjadel. Kuna makseandmed on eriti tundlikud, on kõigis andmete käitlemise etappides vaja selgust selle kohta, kes on vastutav töötleja või volitatud töötleja vastavalt määrusele (EL) 2016/679 ja määrusele (EL) 2018/1725.
- Seepärast tuleb liikmesriikide ja komisjoni sellekohased kohustused sätestada komisjoni rakendusaktides vastavalt määruse (EL) nr 904/2010 artikli 58 lõikes 2 ette nähtud menetlusele.

¹⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

¹⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT L 295, 21.11.2018, lk 39).

- 10) Seetõttu on vaja kohaldada andmesubjekti õiguste suhtes piiranguid vastavalt määruse (EL) nr 904/2010 artikli 55 lõikele 5. Andmesubjektide õiguste ja kohustuste täielik kohaldamine kahjustaks oluliselt käibemaksupettuste vastase võitluse tõhusust ning võimaldaks andmesubjektidel käimasolevaid analüüse ja uurimisi takistada, tingituna makseteenuse pakkuja teabe suurest mahust ning andmesubjektide poolt liikmesriikidele, Euroopa Komisjonile või mõlemale esitatud teabepäringute võimalikust plahvatuslikust kasvust. See takistaks süsteemi tõhusust ja maksuhaldurite suutlikkust täita käesoleva määruse eesmärki, seades ohtu käesoleva määruse kohaselt läbi viidavad päringud, analüüsid, uurimised ja menetlused. Seepärast ei saa käibemaksupettuste vastase võitluse eesmärki saavutada muude, vähem piiravate meetmetega, mis oleksid sama tulemuslikud. Lisaks järgivad need piirangud põhiõiguste ja -vabaduste olemust ning on demokraatlikus ühiskonnas vajalikud ja proportsionaalsed meetmed.
- 11) CESOPis säilitatavale makseteabele peaks olema juurdepääs üksnes Eurofisci kontaktametnikel ja ainult käibemaksupettuste vastu võitlemise eesmärgil. Seda teavet võiks lisaks käibemaksu kindlaksmääramisele kasutada ka määrusega (EL) nr 904/2010 kehtestatud muude lõivude, tollimaksude ja maksude kindlaksmääramiseks. Kõnealust teavet ei tohiks kasutada muudel eesmärkidel, näiteks ärilistel eesmärkidel.
- 12) Teabe töötlemisel peaks iga liikmesriik piirduma sellega, mis on proportsionaalne ja vajalik võimalike käibemaksupettuste uurimiseks või käibemaksupettuste tuvastamiseks.

- 13) Määruse (EL) 2016/679 kohaste õiguste ja kohustuste tagamiseks on siiski oluline, et maksetega seotud teavet ei kasutataks automatiseeritud töötlusel põhinevate üksikotsuste tegemiseks ning et teavet tuleks seega alati kontrollida muu maksuteabe põhjal, mis on liikmesriikide maksuhalduritele kättesaadav.
- 14) On vajalik ja proportsionaalne, et makseteenuse pakkujad säilitavad maksetega seotud teavet kolm aastat, et aidata liikmesriikidel võidelda maksupettuste vastu ja tuvastada pettureid. See ajavahemik on piisav aeg, et liikmesriigid saaksid tõhusalt kontrolle teha ja uurida võimalikke käibemaksupettusi või tuvastada käibemaksupettusi, ning on proportsionaalne, võttes arvesse suurt hulka makseteavet ja selle tundlikkust isikuandmete kaitse seisukohast.
- 15) Iga liikmesriigi Eurofisci kontaktametnikel peaks olema võimalik pääseda juurde maksetega seotud teabele käibemaksupettuste vastu võitlemise eesmärgil. Komisjoni nõuetekohaselt akrediteeritud isikutel peaks olema juurdepääs teabele ainult keskse elektroonilise teabesüsteemi arendamise ja töös hoidmise eesmärgil. Mõlemad kasutajarühmad peaksid järgima käesolevas määruses sätestatud konfidentsiaalsuseeskirju.
- 16) Kuna keskse elektroonilise teabesüsteemi rakendamine nõuab uusi tehnoloogilisi arendusi, on vaja käesoleva määruse kohaldamist edasi lükata, et võimaldada liikmesriikidel ja komisjonil neid tehnoloogiaid arendada.

- 17) Käibemaksupettused on kõigi liikmesriikide ühine probleem. Liikmesriikidel üksi ei ole vajalikku teavet, et tagada käibemaksueeskirjade nõuetekohane kohaldamine piiriülese e-kaubanduses ja võidelda piiriülese e-kaubandusega seotud käibemaksupettuste vastu. Kuna käesoleva määruse eesmärki, käibemaksupettuste vastast võitlust, ei suuda liikmesriigid piiriülese e-kaubanduse puhul piisavalt saavutada, kuid seda on parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- 18) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid. Eelkõige austatakse käesolevas määruses täielikult harta artiklis 8 sätestatud õigust isikuandmete kaitsele. Sellega seoses piiratakse käesoleva määrusega rangelt isikuandmete hulka, mis tehakse liikmesriikidele kättesaadavaks. Käesoleva määruse kohane makseteabe töötlemine peaks toimuma ainult käibemaksupettuste vastase võitluse eesmärgil. CESOPile edastatud ja seal edasi töödeldud makseandmeid peaksid töötleva üksnes maksuhaldurite Eurofisci kontaktametnikud sellises ulatuses, mis on asjakohane käibemaksupettuste vastase võitluse eesmärgi saavutamiseks, eelkõige mis puudutab kaubatarneid ja teenuste osutamist ettevõtjalt tarbijale.
- 19) Vastavalt määruse (EL) 2018/1725 artikli 42 lõikele 1 on konsulteeritud Euroopa Andmekaitseinspektoriga, kes esitas oma arvamuse 14. märtsil 2019¹⁹.
- 20) Seepärast tuleks määrust (EL) nr 904/2010 vastavalt muuta,

¹⁹ ELT C [...], [...], lk [...].

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 904/2010 muutmine

Määrust (EL) nr 904/2010 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklisse 2 lisatakse punktid s–v:

- „s) „makseteenuse pakkuja“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2366(*) artikli 1 lõike 1 punktides a–d loetletud asutus või füüsiline või juriidiline isik, kes kasutab kõnealuse direktiivi artikli 32 kohast erandit;
- t) „makse“ – direktiivi (EL) 2015/2366 artikli 4 punktis 5 või 22 määratletud toiming, välja arvatud kõnealuse direktiivi artiklis 3 ette nähtud kohaldamisalast välistamine;

- u) „maksja“ – direktiivi (EL) 2015/2366 artikli 4 punktis 8 määratletud füüsiline või juriidiline isik;
- v) „makse saaja“ – direktiivi (EL) 2015/2366 artikli 4 punktis 9 määratletud füüsiline või juriidiline isik.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2366 makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ning 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (*ELT L 337, 23.12.2015, lk 35*).“

2) V PEATÜKKI muudetakse järgmiselt.

a) V peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„KONKREETSE TEABE KOGUMINE, SÄILITAMINE JA VAHETAMINE“.

b) Lisatakse järgmine 1. jao pealkiri:

„1. JAGU

Automaatne juurdepääs konkreetsele teabele, mida säilitatakse riiklikes elektroonilistes süsteemides“.

c) Artikli 24 järele lisatakse järgmine 2. jao pealkiri:

„2. JAGU

Konkreetse teabe kogumine ja keskne elektrooniline süsteem“.

d) Lisatakse artiklid 24a–24f:

„Artikkel 24a

Komisjon töötab välja, hoiab töös, hostib ja haldab tehniliselt makseteabe keskset elektroonilist süsteemi (CESOP), et uurida võimalikke käibemaksupettusi või tuvastada käibemaksupettusi.

Artikkel 24b

1. Iga liikmesriik kogub ja võib säilitada riiklikus elektroonilises süsteemis teavet direktiivi 2006/112/EÜ(*) artiklis 243b osutatud makse saajate ja maksete kohta.
 2. Iga liikmesriik kogub makseteenuse pakkujatel lõikes 1 osutatud teavet:
 - a) hiljemalt selle kuu lõpus, mis järgneb sellele kalendrikvartalile, mida teave puudutab;
 - b) elektroonilise tüüpvormi abil.
 3. Iga liikmesriigi pädeva asutuse poolt määratud teabevahetuse keskasutus või teabevahetuse asutused või pädevad ametnikud edastavad CESOPile lõikes 1 osutatud teabe hiljemalt sellele kalendrikvartalile järgneva teise kuu kümnendal päeval, mida teave puudutab.
-

(*) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

Artikkel 24c

1. CESOPil on järgmised suutlikkused:
 - a) säilitada artikli 24b lõike 3 kohaselt edastatud teavet;
 - b) koondada iga üksiku makse saaja kohta punkti a kohaselt säilitatavat teavet;
 - c) analüüsida kooskõlas punktidega a ja b säilitatavat teavet koos käesoleva määruse kohaselt edastatud või kogutud asjakohase sihipärase teabega;
 - d) võimaldada artikli 36 lõikes 1 osutatud Eurofisci kontaktametnikele juurdepääs punktides a, b ja c osutatud teabele.
2. CESOP säilitab lõike 1 punktides a–c osutatud teavet maksimaalselt viis aastat alates selle aasta lõpust, mil teave süsteemi edastati.

Artikkel 24d

CESOPile saavad juurdepääsu üksnes Eurofisci kontaktametnikud, kellel on isiklik CESOPi kasutajatunnus ning kui juurdepääs on seotud võimaliku käibemaksupettuse uurimise või käibemaksupettuste tuvastamisega.

Artikkel 24f

Järgmised meetmed, ülesanded, tehnilised üksikasjad, elektroonilise tüüpvormi vorming, andmeelemendid, praktiline korraldus ja turvaprotseduur võetakse vastu artikli 58 lõikes 2 sätestatud korras:

- a) tehnilised meetmed CESOPi loomiseks ja töös hoidmiseks;
- b) komisjoni ülesanded seoses CESOPi tehnilise haldamisega;
- c) artiklis 24b osutatud riiklike elektrooniliste süsteemide ja CESOPi vahelise ühenduse ja üldise toimimise tagamiseks vajaliku taristu ja vahendite tehnilised üksikasjad;
- d) artikli 24b lõike 2 punktis b osutatud elektroonilised tüüpvormid;
- e) artikli 24c lõike 1 punktis d osutatud teabele juurdepääsu käsitlev teave ja tehnilised üksikasjad;
- f) praktiline korraldus, et teha kindlaks Eurofisci kontaktametnik, kellel on kooskõlas artikliga 24d juurdepääs CESOPile;
- g) menetlused, mille komisjon kehtestab igal ajal, et tagada asjakohased tehnilised ja korralduslikud turvameetmed CESOPi väljatöötamiseks ja toimimiseks;
- h) liikmesriikide ja komisjoni roll ja kohustused seoses vastutava töötleja ja volitatud töötleja ülesannetega määruse (EL) 2016/679 ja määruse (EL) 2018/1725 alusel.

Artikkel 24g

1. CESOPi loomise, toimimise ja töös hoidmise kulud kaetakse liidu üldeelarvest. Need kulud hõlmavad turvalist ühendust CESOPi ja liikmesriikide riiklike süsteemide vahel ning artikli 24c lõikes 1 loetletud suutlikkuste elluviimiseks vajalikke teenuseid.
 2. Liikmesriigid kannavad artikli 24b lõikes 1 osutatud riikliku elektroonilise süsteemiga seotud kulud ning vastutavad selle süsteemi kõigi vajalike arenduste eest.“
- 3) Artiklisse 37 lisatakse järgmine lõik:
- „Aastaruandes on välja toodud vähemalt järgmine:
- i) CESOPi juurdepääsude koguarv;
 - ii) Eurofisci kontaktametnike poolt kindlaks tehtud tegevustulemused, mis põhinevad artikli 24d alusel töödeldud teabel;
 - iii) CESOPis töödeldud andmete kvaliteedihinnang.“

4) Artiklisse 55 lisatakse järgmine lõige 1a:

„1a. V peatüki 2. jaos osutatud teavet võib kasutada ainult lõikes 1 osutatud otstarbel, kui seda on kontrollitud liikmesriikide pädevatele asutustele kättesaadava muu maksuteabe alusel.“

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2024.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides. Brüssel,

Nõukogu nimel

eesistuja
